

netop den Bestemmelse om Fredningen af den farvede Laksørred. Naar nemlig Fiskerne have Lov til at fange den blanke Laks, vil det blive meget vanskeligt at overholde dette, at de skulle kaste den farvede ud, naar de faa den i Garnet. Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse er heldig, og jeg vil meget henstille, ikke at gaa videre i den Retning, som Ferskvandsfiskeriloven af 26. Marts 1898 gaar, nemlig til Fredning i November og December. Der er ogsaa i Ferskvandsfiskeriloven indført en Bestemmelse, hvorefter det er tilladt i Fredningstiden at fange Laks og Ørred, for saa vidt Fangsten bevislig sker for at forsyne Udklækningsanstalter med befrugtet Rogn. Det er en Bestemmelse, der har Betydning for Udklækningsanstalterne, og navnlig i Mariagerfjord, hvor der udsættes en Masse Ørredyngel, vil det have stor Betydning, om denne Bestemmelse maatte kunne gaa igen her. Det forekommer mig, at naar vi have den i Ferskvandsfiskeriloven, maatte vi ogsaa kunne føre den ind i dette Lovforslag, og jeg vil meget gerne bringe dette Forhold i Erindring hos den ærede Minister og det kommende Udvalg.

Hvad der gælder med Hensyn til Fredningen af Laksørred i Mariager Fjord, gælder i lige saa fuld Maade om Fredningen af Laksørred i Randers Fjord. Vi have, som ogsaa det ærede Medlem for Søndervinge gjorde opmærksom paa, en særlig Lovgivning for Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena. Efter at Limfjordsfiskeriet er omtalt i Kapitel 2, begynder Kapitel 3, der handler om Fiskeriet i de øvrige Fjorde, med følgende Ord i § 43: „For Fiskeriet i samtlige øvrige Fjorde, Vige osv.“, og man skulde saa tro, at dette Kapitel maatte omhandle samtlige Fjorde undtagen Limfjorden. Jeg antager imidlertid, at da vi have den særlige Lovgivning for Randers Fjord og Gudena, maa de være undtagne fra Bestemmelserne i denne Lov. I ethvert Fald er det saaledes, at Fredningen af Laksørred i Randers Fjord falder paa en ganske anden Tid end den, der her er Tale om i det foreliggende Lovforslag. I den Lov, vi vedtog for 4 Aar siden for Randers Fjord, er Fredningstiden sat for Sommermaanederne Juni, Juli og August, og i September og Oktober er der kun Fredningstid om Natten, nemlig fra Solnedgang til Solopgang, medens Fiskeri efter Laksørred er tilladt fra Solopgang til Solnedgang, og i November og December Maaneder er der i Randers Fjord aldeles ikke Fredning. Det er altsaa ganske andre Bestemmelser

end i dette Lovforslag, og hvis vi skulle have denne Fjord ind under de her foreslaaede Bestemmelser — hvad der vel for øvrigt neppe er Meningen, men det fremgaar ikke tydeligt af § 43 —, ville Forholdene med Hensyn til Fiskeriet i Randers Fjord blive aldeles forrykkede. Bestemmelsen om den farvede Laksørred har man ikke tidligere haft i nogen Fiskerilov; i den nævnte særlige Lov for Randers Fjord findes den nævnte Bestemmelse ikke, og hvis det foreliggende Lovforslags Bestemmelse paa dette Punkt herefter ogsaa skal gælde der, vil det virke hen til, at Fiskeriet i disse Farvande med den særlige Lovgivning, om jeg saa maa sige, vil blive helt forpurret.

Det var nærmest kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre. Det Spørgsmaal, som har været omtalt af adskillige Talere, Forbudet mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk, er behandlet i 3 Andragender, som findes i Slutningen af Kommissionens Betænkning. Disse Andragender ere fra Fiskere i Sæby, Skagen og Bangsbostrand, og disse Fiskere udtale, at den bedste Bestemmelse, der kunde træffes med Hensyn til Ilandbringelse af Undermaalsfisk, vilde være, at man gik bort fra at sortere Fisken ved Ilandbringelsen, men vedtog en Bestemmelse om større Maskevidde. Det er et Forhold, som forekommer mig vilde lette dette Spørgsmaal betydeligt, om man i Stedet for at blive staaende ved disse Sorteringer, som skulle finde Sted enten i Baadene eller paa Strandbredden, gik over til at sætte andre Maskebestemmelser, saa at Undermaalsfisk i hvert Fald bleve vanskeligere at faa med i Garnene. Jeg tror, det vilde være praktisk, og skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa disse 3 Andragender, som findes lige i Slutningen af Fiskerikommissionens Betænkning.

S. Sørensen: Jeg skal tillade mig at gøre en enkelt Henstilling til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg. Det er en Henstilling, jeg skylder at gøre for de Fiskeres Skyld, jeg har den Ære at repræsentere, og den angaar en Undtagelsesbestemmelse i § 13, sidste Stykke, om Afstanden ud for Fjordes Udmunding i Havet, inden for hvilken Fangstredskaber ikke maa benyttes. Denne § 13 handler nemlig derom. Jeg har ikke noget imod, hvad der i øvrigt staar i Paragraffen. Det er Undtagelsen i sidste Stykke, jeg skal berøre. Her bestemmes der en Særstilling for Nissum og Ringkøbing Fjord, og Be-